

Jevící se od jistého času náklonnost k takovým hrám odvážným vzbuzuje přesvědčení, že vydaný dne 1. května r. 1784 z téže pečlivosti patent o hrách přišel v zapomenutí.

Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo ráčil tedy už dle vysokého dekretu dvorské kanceláře, daného dne 16. října r. 1840 pod čisl. $\frac{32041}{2686}$ Nejvyšším kabinetním listem od 12. října r. 1840 rozkázati, aby se zákaz her odvážných znovu oznámil, což se guberniálním cirkulářem od 30. ledna r. 1841 pod čisl. 53604 i stalo.

Jako hry odvážné čili hry hazardovné byly v patentě o hrách, vydaném dne 1. května r. 1784 a ve zvláštních nařízeních později vydaných posud zapovězeny:

Farao, bassette, hra v kostky, passa-dieci lansquenet, quinze (quindici), trenta, quaranta, šusty šust (Rauschen), ferbl, strašák, sincere, Brenten, Molina, valach, makao, půl dvanácté (mezzo dodici, undici e mezzo), vingt-un, biribis (virbiš), oca (strašidlo), hra v kopky, hra nazvaná Zupferlspiel (Trommelmadame), rouge et noir, hra v kužilky nazvaná Hanserl, hry jménem Krügel- a Hirschelspiel, pak tažení lodí (Schiffziehen), dále hra v kužilky na biliáře, když běh koule se způsobuje nějakým pérem, nebo strojem čili mašinou, cvik nebo labet, hra jménem Riemstechen čili Zapparln; konečně v hospodách nebo kavárnách veřejných lotto (loterie), lotto-dauphin a hra nazvaná Tarteln, vyhrávání svrchků, drahocenností a jakéhokoli jména věcí na kuželnách, — jakož i jiné takové hry jakéhokoli jména, které ze žádosti hry byly neb budou ještě vynalezeny k tomu konci, aby zákon stalse marným.

Trestný zákon od 27. května r. 1852 vyhláší v §. 522. Dílu II. hraní všech od-

Der seit einiger Zeit sich äußernde Hang zu solchen Hazardspielen führt zu der Ueberzeugung, daß das im Sinne jener Vorsorge erlassene Spielpatent vom 1. Mai 1784 in Vergessenheit gerathen sei.

Seine k. k. apostolische Majestät haben demnach schon laut hohen Hofkanzleidekretes vom 16. Oktober 1840, Z. $\frac{32041}{2686}$ mit Allerhöchstem Kabinettschreiben vom 12. Oktober 1840 zu befehlen geruht, daß das Verbot der Glücksspiele neuerlich allgemein bekannt zu machen sei, was auch mit dem Gubernial-Cirkulare vom 30. Jänner 1841, Z. 53604 erfolgte. — Als Glücksspiele oder Hazardspiele sind in dem Spielpatente vom 1. Mai 1784, und in den nachgefolgten besondern Verordnungen, bisher untersagt worden:

Pharao, Bassette, Würfeln, Passadieci, Lansquenet, Quince (Quindici), Trenta, Quaranta, Rauschen, Färbeln, Straßack, Sincere, Breneten, Molina, Walache, Makao, Halbzwölf (Mezzo dodici, undici e mezzo), Vingt-un, Biribis (Wirbisch), Oca (Gespenst), Häufeln, das Zupferlspiel (Trommelmadame) Rouge et noir, das Hanserlspiel auf Regelbahnen, das Krügel- und das Hirschelspiel, das Schiffziehen, das Billardkegelspiel, wo der Lauf der Kugel durch eine Feder oder Maschine bewirkt wird, Zwicken oder Labet, Riemstechen oder Zapparln, endlich in öffentlichen Schank- oder Kaffeehäusern das Lotto, Lottodauphin und Tarteln, das Ausspielen auf Regelbahnen von Effekten, Prätiösen und wie immer Namen habenden Sachen, sowie andere derlei Spiele, unter was immer für einem Namen, die Spielsucht zur Vereitlung des Gesetzes bereits erfunden hat, oder noch erfinden mag.

Das Strafgesetz vom 27. Mai 1852 erklärt §. 522 II. Thls., das Spielen aller Ha-